

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2006-5479-0023
Dok.: ALO140086

Besvarelse af spørgsmål nr. 551 af 14. september 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Hvad er baggrunden for forskellen på ansvarsreglerne for hunde og større husdyr, er der tale om en historisk betinget forskel, eller er det også i dag velbegrundet, at der er denne forskel, er ministeren herunder ikke enig i, at det er underordnet, om der er tale om en hund, hest eller ko, når et løstgående dyr forvolder skade ved sammenstød med en bil?”

Svar:

Efter 6-10-2 i Danske Lov af 1683 har en person, der bliver skadet af bl.a. en anden persons løsgående hund, ret til erstatning fra det pågældende dyrs ejer. Denne regel fastlægger et objektivi ansvar for hundens ejer, hvis hunden forvolder skade på andre.

Den første egentlige hundelov kom i 1889 og blev afløst af en ny hundelov i 1925. Ifølge disse to hundelove var ejeren alene erstatningsansvarlig på objektivi grundlag for skader forvoldt af *løsgående* hunde, hvis den skadelidte var sagesløs. Hvis hunden ikke var løsgående, kunne skadelidte alene opnå erstatning efter dansk rets almindelige erstatningsregel (culpareglen).

Med indførelsen af den gældende hundelov i 1937 (jf. lov nr. 164 af 18. maj 1937 om Hunde med senere ændringer) er det ikke længere en betingelse for det objektivi erstatningsansvar for person- eller tingsskade, at hunden er løsgående.

Det objektivi ansvar fremgår i dag af hundelovens § 8, stk. 1, 1. pkt. Hvis den skadelidte har *medvirket* til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde, jf. lovens § 8, stk. 1, 2. pkt.

Efter hundelovens § 8, stk. 2, er besidderen af en hund forpligtet til at holde hunden ansvarsforsikret, og forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning for skader, som hunden forvolder. Denne regel om lovpligtig ansvarsforsikring blev ligeledes indført i hun-

deloven i 1937 med henblik på at sikre, at skadelidte kan opnå dækning for sine skader uden hensyntagen til besidderens betalingsevne.

Efter Justitsministeriets opfattelse må hundelovens regler antages navnlig at være begrundet i en særlig risiko for skader, herunder navnlig bidskader. Hundelovens regler om objektivt ansvar og lovpligtig ansvarsforsikring gælder imidlertid i forhold til enhver skade, som en hund forvolder. Reglerne finder således anvendelse uafhængigt af, om der er tale om bidskader eller skader, der eksempelvis sker i forbindelse med, at en hund løber ud på vejen og forårsager et færdselsuheld.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 550 fra Retsudvalget, har der i lyset af nogle konkrete sager vedrørende sammenstød mellem bilister og heste været rejst det spørgsmål, om der i forhold til heste og andre større husdyr også bør gælde objektive ansvarsregler mv.

Som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 550 vil jeg indhente oplysninger med henblik på en vurdering af, om risikoen for skader forvoldt ved, at heste og andre større husdyr bryder ud af deres indhegning og forårsager færdselsuheld, er af en sådan karakter, at der på dette område er behov for at indføre særlige regler, der fraviger culpa-reglen.